

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 13.7.2009
KOM(2009) 362 v konečném znění

2009/0099 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kteřou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

V červnu 2006 byl ve formě směrnice o kapitálových požadavcích přijat nový rámec kapitálových požadavků, který vychází z revidovaného mezinárodního kapitálového rámce Basilej II: patří sem směrnice 2006/48/ES o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepracované znění) a směrnice 2006/49/ES o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (přepracované znění).

Všeobecně je uznáváno, že je zapotřebí další regulační reformy, jež se zaměří na slabé stránky, které se vyskytují v regulačním kapitálovém rámci a při řízení rizik finančních institucí a které přispěly k otřesům na celosvětových finančních trzích. V rámci své reakce na finanční krizi pověřila Komise v listopadu 2008 skupinu na vysoké úrovni, jíž předsedá pan Jacques de Larosière, vypracováním doporučení pro reformu evropského finančního dohledu a regulace. Třicet jedna doporučení¹ této skupiny představovalo komplexní soubor návrhů pro opravu systému regulace a dohledu. Pokud jde o struktury odměňování, Larosièrova zpráva doporučuje, aby motivační programy byly lépe sladěny se zájmy akcionářů a dlouhodobou výnosností tím, že by se struktura systému odměňování ve finančním odvětví opírala o zásady, podle nichž by prémie měly odrážet skutečné výsledky, neměly by být zaručeny a jejich posuzování by mělo probíhat na víceletém základě, který by výplaty prémie rozložil na dobu hospodářského cyklu².

Na základě doporučení této skupiny vytyčila Komise ve svém sdělení „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ pro jarní zasedání Evropské rady, které se konalo dne 4. března 2009³, ambiciózní program reformy finančních služeb. Tento návrh je jedním z několika opatření, která Komise k provedení tohoto programu již učinila.

Sdělení uvádělo, že návrh revize směrnice o kapitálových požadavcích, který Komise má předložit do června 2009:

- bude obsahovat ustanovení k posílení kapitálových požadavků pro aktiva, která banky drží v obchodním portfoliu pro krátkodobý opětovný prodej,
- zvýší kapitálové požadavky na složité sekuritizace v bankovníctví a v obchodním portfoliu, a
- umožní orgánům dohledu ukládat kapitálové „sankce“ finančním institucím, jejichž politika odměňování bude dle zjištění vytvářet nepřijatelná rizika.

Na podobných cílech se shodli i představitelé skupiny G20 na jednání v Londýně dne 2. dubna 2009. Prohlášení o posílení finančního systému⁴ oznamuje dohodu o tom, že jakmile bude zajištěno oživení, budou podniknuty kroky pro zlepšení kvality, množství a mezinárodní konzistence kapitálu v bankovním systému, že budou schváleny a prováděny zásady Fóra pro finanční stabilitu o platech a náhradách a že budou podporovány udržitelné systémy odměňování⁵.

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Doporučení č. 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

⁵ Evropské představitelé vyjádřili těmto opatřením svou podporu na zasedání Evropské rady ve dnech 19.–20. března 2009.

Týž den Fórum pro finanční stabilitu (dále jen „Fórum“) zveřejnilo zprávu o řešení procyklického chování ve finančním systému a o zásadách řádného postupu odměňování ve finančním odvětví⁶, zaměřenou na sladění pobídek pro zaměstnance s dlouhodobou výnosností podniku.

Zpráva Fóra o řešení procyklického chování obsahuje doporučení pro zmírnění tohoto jevu, která se dotýkají tří oblastí: rámce bankovního kapitálu, bankovních rezerv na úvěrové ztráty a zadluženosti a ocenění. Basilejský výbor pro bankovní dohled vydal doporučení pro zmírnění rizika toho, že by regulační kapitálový rámec mohl rozšířit přenos otřesů mezi finančním odvětvím a odvětvími reálné ekonomiky. Patří sem návrhy na snížení závislosti na cyklických odhadech kapitálu vycházejících z rizikového potenciálu a na zvýšení krytí rizik pro nástroje resekuritizace a rizika selhání a přechodu pro nesekuritizované úvěrové produkty. S cílem podpořit doporučení Fóra a skupiny G20 pracuje Basilejský výbor na podrobnějších změnách současných pravidel s harmonogramem, který stanovila skupina G20.

Zásady řádného postupu odměňování stanovené Fórem vyzývají k efektivnímu řízení odměňování a k přizpůsobení odměn všem typům rizik, k jejich symetričnosti s rizikovými výslednými hodnotami a k jejich citlivosti vůči časovému horizontu rizik. Doporučují též, aby provádění podniky bylo posíleno dohledem.

Komise podnikla první krok směrem k řešení problémů, které vyplývají z nedostatečně navržených struktur odměňování, když dne 30. dubna 2009 přijala doporučení o systému odměňování členů správních orgánů společností kótovaných na burze⁷ a doporučení o politice odměňování v odvětví finančních služeb⁸. Sdělení, které bylo vydáno společně s doporučeními, naznačilo, že směrnice o kapitálových požadavcích bude upravena tak, aby systémy odměňování v bankách a investičních podnicích podléhaly obezřetnostnímu dohledu.

Zásady politiky odměňování vypracoval i Evropský výbor orgánů bankovního dohledu (the Committee of European Banking Supervisors, CEBS, dále jen „výbor CEBS“), tyto zásady byly zveřejněny dne 20. dubna 2009. Oblast působnosti těchto zásad zahrnuje politiku odměňování, která je uplatňována v celé organizaci, a zaměřuje se na klíčové aspekty včetně sladění cílů společnosti a cílů jednotlivých osob, řízení s ohledem na dohled a rozhodování, měření výsledků a forem odměňování.

Tento návrh má uvést v účinnost závazky stanovené ve sdělení Komise ze dne 4. března a je v souladu s mezinárodními cíli na vysoké úrovni, na nichž se dohodli představitelé skupiny G20.

A nakonec, v souladu se závazky zformulovanými ve sdělení ze dne 4. března navrhne Komise další změny směrnice o kapitálových požadavcích v říjnu 2009, kdy se zaměří na riziko likvidity a nadměrnou zadluženost, zavede ustanovení o dynamické tvorbě kapitálových rezerv a zruší vnitrostátní možnosti a případy vlastního uvážení s cílem pokročit směrem ke společným pravidlům.

2. VEŘEJNÁ KONZULTACE

V období od 25. března do 29. dubna 2009 proběhla otevřená internetová konzultace o předložených návrzích na revizi ustanovení o obchodním portfoliu a sekuritizaci. Bylo přijato osmnáct odpovědí.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Doporučení Komise, kterým se doplňují doporučení 2004/913/ES a 2005/162/ES, pokud jde o systém odměňování členů správních orgánů společností kótovaných na burze (K(2009) 3177/2).

⁸ Doporučení Komise o politice odměňování v odvětví finančních služeb (K(2009) 3159/2).

Odpovědi se obecně vyslovily ve prospěch cílů návrhů, které předložila Komise. Někteří respondenti vyjádřili obavy z toho, že se nevěnuje dostatečná pozornost přístupu k resekuritizacím. Tyto obavy však vyplynuly z domněnky, že Komise má v úmyslu požadovat odpočet *všech* resekuritizací z kapitálu, což by ve skutečnosti znamenalo všeobecný zákaz. To Komise v úmyslu neměla a bylo to již vyjasněno úpravami, které představují diferencovanější přístup.

V období od 29. dubna do 6. května 2009 proběhla na internetové stránce generálního ředitelství pro vnitřní trh a služby samostatná on-line veřejná konzultace o předloženém návrhu ustanovení politiky odměňování. Bylo obdrženo dvacet tři odpovědí od finančních institucí a zástupců odvětví, členských států a regulačních orgánů.

Většina respondentů vyjádřila podporu zásadě, že politiky odměňování v bankovním sektoru by měly být v souladu s řádným a účinným řízením rizik a že by měly být začleněny do oblasti působnosti postupu dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích.

Někteří respondenti vyjádřili obavy z toho, aby zásady stanovené ve směrnici o kapitálových požadavcích nebyly příliš normativní, jelikož politiky a postupy odměňování jsou šity na míru struktuře a obchodnímu modelu jednotlivých institucí. Komise je přesvědčena, že znění povoluje nezbytnou pružnost, jelikož požaduje od podniků, aby dodržovaly zásady způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností. Kromě toho byli další respondenti znepokojeni tím, že začlenění odměňování jiných než vedoucích pracovníků do oblasti působnosti postupu dohledu by mohlo mít negativní dopad na kolektivní smlouvy, které banky a investiční podniky uzavřely pro zaměstnance, kteří nepatří do vedení společnosti.

3. POSOUZENÍ DOPADŮ

Celkem bylo posouzeno čtrnáct různých možností politik. Níže uvedený souhrn popisuje preferovanou možnost politik a její očekávaný dopad.

Obchodní portfolio

S ohledem na kapitálové požadavky na bankovní obchodní portfolia budou zavedeny následující cílené změny, přizpůsobené tomu, co předpokládá Basilejský výbor:

- doplnění další kapitálové rezervy na základě rizikového potenciálu podle stresového scénáře k běžnému rizikovému potenciálu. Očekává se, že tato změna zhruba zdvojnásobí současné kapitálové požadavky na obchodní portfolio,
- rozšíření stávajícího požadavku pro riziko selhání v obchodním portfoliu s cílem zachytit ztráty bez selhání emitenta, např. snížení ratingu, s cílem zaměřit se na skutečnost, že nedávné ztráty z obchodovaných dluhových nástrojů většinou nezahrnovaly skutečná selhání emitentů. Dopad této změny bude záviset na složení portfolií bank po krizi,
- založení požadavku pro sekuritizační pozice v obchodním portfoliu na stávajících jednoduchých rizikových vahách pro bankovní portfolio. Dopad této změny bude opět záviset na složení portfolií bank po krizi.

Obecně platí, že banky mají tendenci udržovat kapitálové úrovně, které jsou v souladu s vnitřně vytvořenými „cíli“ a které mohou vést k vyšším kapitálovým úrovním, než jsou úrovně vyžadované minimálními kapitálovými požadavky. Není tudíž snadné odhadnout, kolik dalšího kapitálu by banky musely získat, aby navrženým změnám vyhověly. Zvýšení minimálního požadovaného kapitálu by mohly částečně absorbovat stávající kapitálové rezervy. Například celková kapitálová přiměřenost pro velké finanční instituce eurozóny činila na konci prvního pololetí roku 2008 v průměru 11,4 %, což znamená průměrnou

kapitálovou rezervu (vyšší než minimální kapitálové požadavky) ve výši 3,4 % rizikově vážených aktiv.

Resekuritizace

V souladu s přístupem Basilejského výboru by byl resekuritizačním pozicím v zájmu vyjádření vyššího rizika nečekaných ztrát ze snížení hodnoty přidělen vyšší kapitálový požadavek než jiným sekuritizačním pozicím.

U obzvláště složitých resekuritizací návrhy posilují jak požadavky ohledně náležitě péče, tak i požadavky ohledně postupu dohledu pro jejich prosazení. U investic do obzvláště vysoce složitých resekuritizací budou banky muset svému orgánu dohledu doložit, že byly splněny nezbytné normy náležitě péče. Nebudou-li moci tak učinit, uplatní se obecný odpočet od kapitálu. V případech, kdy bude shledáno, že požadovaná náležitá péče nebyla provedena dostatečným způsobem, budou institucím zakázány budoucí investice do takových nástrojů.

Dopad těchto opatření na budoucí poskytnutí úvěru, jehož financování je zčásti usnadněno emisí resekuritizací, jako jsou určité zajištěné dluhové obligace, by měl být posouzen ve světle jejich emise v tržním prostředí po krizi. Je doloženo, že emise zajištěných dluhových obligací v Evropě celkem kleslo z 88,7 mld. EUR v roce 2007 na 47,9 mld. EUR v roce 2008. Tento pokles by byl ještě zřetelnější, pokud by Evropská centrální banka a Bank of England nepřijímaly sekuritizaci jako zajištění: v roce 2008 si banky ponechaly 95 % všech poskytnutých sekuritizací pro účely repo obchodů, přičemž primární trh zůstal efektivně uzavřený z důvodu výrazně sníženého zájmu investorů o tyto nástroje. V souladu s takovými trendy by rostoucí dopad na emise zajištěných dluhových obligací a úvěrů byl nejspíše omezený. Toto opatření by však mohlo omezit oživení vedlejšího trhu pro dotčené nástroje.

Zveřejňování sekuritizačních rizik

Požadavky na zveřejnění, v souladu s mezinárodně uznávanými normami, by v některých oblastech, jako jsou sekuritizační expozice v obchodním portfoliu a sponzorování podrozvahových jednotek, byly rozšířeny.

Tyto změny zlepší pochopení rizikového profilu bank ze strany investorů a zlepšením průhlednosti posílí řízení rizik v bankách. Rostoucí administrativní zátěž pro bankovní odvětví Evropské unie se odhaduje na 1,3 mil. EUR ročně a předpokládá se, že většinou postihuje větší instituce s pokročilejšími přístupy k řízení rizik.

Dohled nad politikami odměňování

Navržené změny uloží úvěrovým institucím a investičním podnikům povinnost mít politiku odměňování, která je v souladu s účinným řízením rizik. Příslušné zásady budou stanoveny ve směrnici o kapitálových požadavcích, ale budou pečlivě přizpůsobeny zásadám stanoveným v doporučení Komise K(2009) 3159 ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb.

Tím, že budou příslušné zásady doporučení závazné, se zvýší míra jejich dodržování ze strany úvěrových institucí a investičních podniků.

Návrh dává podnikům možnost pružně se rozhodovat o plnění nových povinností a zásad vysoké kvality způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností. Tento přístup pravděpodobně minimalizuje vstupní a průběžné náklady na dodržování požadavků pro podniky, a byl tudíž upřednostněn před alternativním požadavkem, aby zásady stanovené v doporučení Komise K(2009) 3159 ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb plnily striktně a jednotně všechny podniky bez ohledu na svou velikost.

ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Společenství.

4. PŘÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Vzhledem k tomu, že je nutné zavést změny do stávající směrnice, je nejvhodnějším nástrojem pozměňující směrnice. Tato pozměňující směrnice by měla mít též právní základ jako směrnice, kterou pozměňuje. Návrh tudíž vychází z čl. 47 odst. 2 Smlouvy o ES, který stanovuje právní základ pro harmonizaci pravidel týkajících se přístupu k činnosti mimo jiné úvěrových institucí a jejího výkonu.

V souladu se zásadou proporcionality a zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o ES nemůže být cílů zamýšlené akce uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství. Její ustanovení nepřekračují rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

Pouze právní předpisy Společenství mohou zajistit, že se na úvěrové instituce působící ve více než jednom členském státě budou vztahovat stejné požadavky obezřetnostního dohledu, v tomto případě tím, že zajistí, aby již harmonizovaný rámec kapitálových požadavků pro úvěrové instituce a investiční podniky byl dále posílen vyššími kapitálovými požadavky na položky obchodního portfolia, vhodným postupem náležitě péče a rozšířenými kapitálovými požadavky na složité resekuritizace a zavedením výslovných pravidel a vhodných opatření dohledu a sankcí s ohledem na struktury odměňování.

5. PODROBNÉ VYSVĚTLENÍ NÁVRHU

5.1 Kapitálové požadavky na resekuritizaci

(Čl. 1 odst. 1 a 9 a příloha I odst. 3)

Resekuritizace jsou sekuritizace, které mají podkladové sekuritizační pozice, obvykle s cílem přepracovat sekuritizační expozice se středním rizikem na nové cenné papíry. Ratingové agentury a účastníci trhu je obecně považovali za nízké úvěrové riziko. Avšak vzhledem k jejich složitosti a citlivosti vůči souvisejícím ztrátám nesou takové resekuritizace s sebou vyšší rizika než sekuritizace přímé. Z tohoto důvodu zahrnuje tento návrh soubor kapitálových požadavků, které jsou vyšší než v případě přímých sekuritizačních pozic téhož ratingu.

Návrh dále zahrnuje posílený postup dohledu pro resekuritizace, které jsou obzvláště složité. Dohled na základě vzorků, který se vztahuje na sekuritizace a resekuritizace běžné složitosti, není dostatečně přísný pro některé resekuritizace, kde vysoká míra složitosti dotčeného nástroje vrhá stín pochybností na schopnost banky pochopit plně povahu a rizika podkladových expozic. Návrh tudíž požaduje, aby byl soulad s příslušnými normami náležitě péče pro banky, které do takových produktů investují, kontrolován v případě každé jednotlivé uskutečněné investice. Výbor CEBS sjednotí postupy v oblasti dohledu na základě dohody o tom, které typy resekuritizací jsou „vysoce složité“, aby orgány dohledu mohly v jednotlivých případech ověřit schopnost institucí vykonávat v souvislosti s takovými nástroji řádný postup náležitě péče. Ve výjimečných případech, kdy banka nemůže svému regulačnímu orgánu doložit, že v souvislosti s vysoce složitou resekuritizací dodržela požadovaný postup náležitě péče, uplatní se na pozici v této resekuritizaci riziková váha ve výši 1 250 %. Tento kapitálový postup se týká nových resekuritizací vydaných po 31. prosinci 2010 a na existující resekuritizační pozici se bude vztahovat až po 31. prosinci 2014, pokud budou po tomto datu doplněny či nahrazeny nové podkladové expozice. Na základě toho nelze rizikovou váhu ve

výši 1 250 % použit na zděděné pozice bank v resekuritizacích (ledaže by se podkladové expozice těchto pozic po roce 2014 změnily).

5.2 Technické změny

(Čl. 1 odst. 5 a příloha II bod 4, čl. 1 odst. 7, čl. 2 odst. 2 a 3, příloha I bod 2 a příloha II bod 2)

V roce 2006 zřídila Komise a výbor CEBS skupinu pro provedení směrnice o kapitálových požadavcích s cílem usnadnit jednotné provádění a uplatňování směrnice o kapitálových požadavcích v celé Evropské unii. Podle této skupiny je třeba určitá technická ustanovení uvedené směrnice dále upřesnit. Tato směrnice například objasní, že se kapitálové požadavky na vypořádací rizika uplatňují i v neobchodním portfoliu.

5.3 Požadavky na zveřejnění

(Čl. 1 odst. 11 a příloha I bod 4)

Tento návrh posiluje stávající požadavky na zveřejnění uvedené ve směrnici o kapitálových požadavcích, pokud jde o sekuritizační expozice institucí. Požadavky na zveřejnění budou v budoucnosti zejména pokrývat nejen rizika sekuritizačních pozic v neobchodním portfoliu, nýbrž i rizika v obchodním portfoliu.

5.4 Kapitálové požadavky na sekuritizace s ohledem na tržní riziko

(Čl. 1 odst. 4, 6 a 8, čl. 2 odst. 1, příloha II bod 1)

Kapitálové požadavky na sekuritizace v obchodním portfoliu se v současnosti počítají tak, jako kdyby tyto nástroje byly běžnými dluhovými pozicemi. To je v protikladu k bankovnímu portfoliu, kde platí odlišný, diferencovanější a vůči riziku citlivý soubor kapitálových požadavků. Tento návrh předpokládá, že kapitálové požadavky na obchodní portfolia budou vycházet z kapitálových požadavků na ekvivalentní cenné papíry v bankovním portfoliu.

5.5 Kapitálové požadavky vycházející z interních modelů na tržní rizika

(Příloha II bod 3)

V současnosti mohou instituce počítat své kapitálové požadavky na tržní rizika v obchodním portfoliu pomocí svých vlastních modelů, které odhadují případné ztráty z budoucích nepříznivých pohybů na trhu. V období 2007–2008 se ukázalo, že interní modely systematicky podceňovaly případnou ztrátu za stresových podmínek. To při zhoršování tržního prostředí vedlo k nepřiměřeným kapitálovým požadavkům a cyklické volatilitě bankovního kapitálu. Proto tato směrnice posílí kapitálové požadavky vycházející z interních modelů v několika ohledech:

- bude požadováno, aby v dlouhém nepříznivém období byly případné ztráty odhadovány odděleně, přičemž se zvýší odolnost modelů za stresových podmínek a sníží se jejich potenciál k procyklickému chování,
- instituce budou muset provádět nejen odhad rizik ztrát ze selhání pohledávek v obchodním portfoliu, nýbrž i odhad rizik případných ztrát ze zhoršení úvěrové kvality bez selhání,
- v zájmu odstranění pochybností o schopnosti interních modelů náležitě zachytit konkrétní rizikový profil sekuritizačních pozic budou instituce muset posuzovat zvláštní standardizovaný kapitálový požadavek u rizik sekuritizačních pozic v obchodním portfoliu.

5.6 Politiky odměňování

(Čl. 1 odst. 2 a 3, příloha I bod 1 a příloha I bod 4 odst. iii))

Za současného evropského rámce dohledu není výslovně vyžadováno, aby byly politiky odměňování finančních institucí předmětem dohledu. Následkem toho se orgány dohledu nezaměřovaly obecně na důsledky politik odměňování pro rizika a účinné řízení rizik.

Účelem této navržené změny směrnice o kapitálových požadavcích je:

- uložit úvěrovým institucím a investičním podnikům závaznou povinnost mít politiky a postupy odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik a takové řízení rizik podporují a které jsou doplněny o vysoce kvalitní zásady řádného odměňování,
- začlenit politiky odměňování do oblasti působnosti postupu dohledu podle směrnice o kapitálových požadavcích, aby tyto orgány mohly od podniku vyžadovat přijetí opatření na nápravu jakýchkoli problémů, které případně zjistí,
- zajistit, aby orgány dohledu mohly podnikům, které svou povinnost nesplní, ukládat i finanční či jiné než finanční sankce (včetně pokut).

Navržený požadavek se bude vztahovat na úvěrové instituce a podle článku 34 směrnice 2006/49/ES na investiční podniky, které jsou povoleny a regulovány podle směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů.

Oblast působnosti navržené povinnosti je omezena na odměňování pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil banky nebo investičního podniku. Tím jsou zacíleny politiky odměňování pro ty osoby, které přijímají rozhodnutí, jež mohou ovlivnit míru rizika přijatého institucí.

Navržené vysoce kvalitní zásady řádného odměňování nemají předepisovat výši ani formu odměny a za vypracování a uplatňování své konkrétní politiky odměňování nesou odpovědnost i nadále instituce. Podniky mohou pružně rozhodovat o způsobu uplatňování zásad, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činností. Úvěrové instituce a investiční podniky provádějí různé činnosti a mají různé míry tolerovaného rizika: proto se budou odlišovat i struktury odměňování a uplatňování zásad.

Obezřetnostní dohled v průběhu dohledu se zaměří na to, zda jsou politiky a postupy odměňování v souladu s řádným řízením rizik vzhledem k povaze činnosti podniku. S cílem sladit hodnocení ze strany orgánů dohledu a pomoci podnikům při dodržování zásad požaduje návrh, aby výbor CEBS zajistil, že budou existovat pokyny k řádným politikám odměňování.

Pokud orgán dohledu zjistí problémy, může od úvěrové instituce nebo investičního podniku požadovat, aby pro jejich vyřešení přijaly kvalitativní či kvantitativní opatření. Mezi tato opatření může patřit („kvalitativní“) požadavek, aby podnik situaci napravit změnou své struktury odměňování s cílem snížit související riziko, a (ve vhodných případech) („kvantitativní“) požadavek, aby podnik držel proti riziku dodatkový kapitál.

Příslušné orgány musí mít podle směrnice o kapitálových požadavcích navíc i pravomoc ukládat sankce za porušení kteréhokoli požadavku směrnice (včetně navrženého požadavku v oblasti politik odměňování). Tato pravomoc ukládat sankce je oddělená od pravomoci požadovat, aby podniky přijaly kvalitativní či kvantitativní opatření. Navržená změna článku 54 směrnice o kapitálových požadavcích má zajistit, aby orgány dohledu mohly využívat finanční i jiné než finanční sankce a aby takové sankce byly účinné, přiměřené a odrazující.

Tato navržená změna směrnice o kapitálových požadavcích doplňuje doporučení Komise o politice odměňování v odvětví finančních služeb. Podrobnější zásady stanovené v doporučení

Komise budou společně s pokyny výboru CEBS relevantní pro plnění povinnosti podle směrnice o kapitálových požadavcích. Měly by poskytnout další návod, jak by bylo možné povinnost plnit, a rámec pro regulační orgány při posuzování struktur odměňování v podnicích.

5.7 Obecné vyjasnění postupu dohledu podle čl. 136 odst. 2

Navržený nový pododstavec čl. 136 odst. 2 má vyjasnit, že při provádění dohledu by měly příslušné orgány brát v úvahu kvantitativní a kvalitativní aspekty hodnocení vnitřně stanoveného kapitálu ze strany úvěrových institucí podle článku 123 a uspořádání, postupy, mechanismy a strategie úvěrových institucí podle článku 22. Toto vyjasnění se týká celého postupu dohledu a není omezeno na přezkum nového požadavku týkajícího se politik a postupů odměňování. Cílem je usnadnit další sbližování postupů dohledu v Evropské unii.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

kteřou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad politikami odměňování

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁹,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy¹⁰,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nadměrné a nebezpečné riskování v bankovním odvětví vedlo k selhání jednotlivých finančních institucí a k systémovým problémům v členských státech i po celém světě. Jakkoli jsou příčiny takového riskování četné a složité, orgány dohledu a regulační orgány včetně skupiny G20 a Evropského výboru orgánů bankovního dohledu se shodují na tom, že k němu přispěly i nevhodné struktury odměňování v některých finančních institucích. Politiky odměňování, které podněcují k riskování překračujícímú obecnou úroveň rizika tolerovaného danou institucí, mohou narušit řádné a účinné řízení rizik a zhoršit nadměrně rizikové chování.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu¹¹ vyžaduje, aby měly úvěrové instituce uspořádání, strategie, postupy a mechanismy pro řízení rizik, jimž jsou tyto instituce vystaveny. Na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí¹² tento požadavek platí pro investiční podniky ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS¹³. Směrnice 2006/48/ES vyžaduje, aby příslušné orgány tato uspořádání, strategie, postupy a mechanismy přezkoumávaly a určovaly, zda kapitál, který daná úvěrová instituce nebo daný investiční podnik drží, zajišťuje zdravé řízení a pokrytí rizik, kterým daná úvěrová instituce nebo investiční podnik jsou nebo by mohly být

⁹ Úř. věst. C , , s. .

¹⁰ Úř. věst. C , , s. .

¹¹ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹² Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

¹³ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

vystaveny. Tento dohled se vůči bankovním skupinám provádí na konsolidované bázi a zahrnuje finanční holdingové společnosti a přidružené finanční instituce ve všech právních rádech.

- (3) Pro řešení potenciálně škodlivých účinků špatně navržených struktur odměňování na řádné řízení rizik a kontrolu rizikového chování jednotlivců by měly být požadavky směrnice 2006/48/ES doplněny o výslovnou povinnost úvěrových institucí a investičních podniků vytvořit a udržovat pro ty kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil těchto úvěrových institucí a investičních podniků, politiky a postupy odměňování, které jsou v souladu s účinným řízením rizik.
- (4) Protože nadměrné a nebezpečné riskování může narušit finanční zdraví finančních institucí a destabilizovat bankovní systém, je důležité, aby byla nová povinnost týkající se politik a postupů odměňování prováděna jednotně. Proto je vhodné upřesnit hlavní zásady řádného odměňování, aby bylo zajištěno, že struktura odměňování nebude jednotlivce povzbuzovat k nadměrnému riskování a bude v souladu s ochotou dané instituce podstupovat rizika, s jejími hodnotami a dlouhodobými zájmy. Aby bylo zajištěno, že návrh politik odměňování bude začleněn do řízení rizik dané finanční instituce, měl by řídicí orgán (orgán s dohlížecí funkcí) každé úvěrové instituce či investičního podniku stanovit obecné zásady, které budou uplatňovány, a politiky by měly být podrobovány nezávislé interní kontrole alespoň jednou ročně.
- (5) Cílem politiky odměňování by mělo být sladění osobních cílů zaměstnanců s dlouhodobými zájmy dotčené úvěrové instituce či dotčeného investičního podniku. Stanovení výkonnostních složek odměny by mělo vycházet z dlouhodobějších výsledků a zohledňovat budoucí rizika spojená s těmito výsledky. Posuzování výsledků by mělo být prováděno na víceletém základě, například v horizontu tří až pěti let, aby se zajistilo, že proces posouzení bude založen na dlouhodobějších výsledcích a že skutečně vyplacené výkonnostní složky odměny budou rovnoměrně rozloženy na celý hospodářský cyklus podniku.
- (6) Doporučení Komise ze dne 30. dubna 2009 o politice odměňování v odvětví finančních služeb¹⁴ rovněž stanoví zásady řádných politik odměňování, podle nichž by podniky mohly uvedenou povinnost plnit, a uvedené zásady jsou v souladu se zásadami stanovenými v této směrnici a tyto zásady doplňují.
- (7) Ustanoveními o odměňování by neměla být dotčena případná práva sociálních partnerů v kolektivním vyjednávání.
- (8) Aby bylo zajištěno rychlé a účinné prosazování, měly by mít příslušné orgány též pravomoc ukládat finanční či jiná než finanční opatření nebo sankce za porušení povinnosti podle směrnice 2006/48/ES, včetně povinnosti mít politiky odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik. Tato opatření a sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (9) Aby byl zajištěn účinný dohled nad riziky, která představují nevhodné struktury odměňování, měly by být politiky a postupy odměňování přijímané úvěrovými institucemi a investičními podniky začleněny do oblasti působnosti postupu dohledu podle směrnice 2006/48/ES. V průběhu tohoto posouzení by orgány dohledu měly

¹⁴ K(2009) 3159.

zhodnotit, zda je pravděpodobné, že takové politiky a postupy budou povzbuzovat k nadměrnému riskování dotčených pracovníků.

- (10) Na podporu sblížení dohledu při hodnocení politik a postupů odměňování měl by Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zajistit, aby existovaly pokyny pro řádné politiky odměňování v bankovním odvětví. Při vypracování takových pokynů by měl být nápomocen i Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry, pokud se pokyny týkají i politik odměňování osob, které se účastní poskytování investičních služeb a provádění investiční činnosti úvěrových institucí a investičních podniků ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů¹⁵.
- (11) Protože špatně navržené politiky odměňování a systémy pobídek mohou na nepřijatelnou míru zvýšit rizika, kterým jsou úvěrové instituce a investiční podniky vystaveny, je vhodné, aby příslušné orgány ukládaly příslušným subjektům kvalitativní či kvantitativní opatření, jejichž cílem je řešit problémy zjištěné ve věci politik odměňování v rámci postupu dohledu podle pilíře 2. Ke kvalitativním opatřením, která mají příslušné orgány k dispozici, patří požadavek, aby úvěrové instituce nebo investiční podniky snížily riziko spojené s jejich činnostmi, produkty či systémy, včetně struktur odměňování, nejsou-li v souladu s účinným řízením rizik. Ke kvantitativním opatřením patří požadavek na držení dodatkového kapitálu.
- (12) Aby pro trh zajistily přiměřenou transparentnost svých struktur odměňování a souvisejícího rizika, měly by úvěrové instituce a investiční podniky zveřejňovat údaje o svých politikách a postupech odměňování pro ty pracovníky, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil dané instituce. Touto povinností by však neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹⁶.
- (13) Přezkum rizik, kterým by mohla být úvěrová instituce vystavena, by měl vést k účinným opatřením dohledu. Proto je nezbytné, aby bylo dosaženo dalšího sblížení s cílem podpořit společná rozhodnutí orgánů dohledu a zajistit rovné podmínky hospodářské soutěže v rámci Společenství.
- (14) Měly by existovat zvláštní kapitálové požadavky na sekuritizaci, jež znovu kryjí jiné sekuritizace a jsou vystaveny vyššímu úvěrovému riziku než sekuritizace běžné, které budou obsahovat prvky jasně odrazující úvěrové instituce a investiční podniky od investování do vysoce složitých a rizikových sekuritizací.
- (15) Banky, které investují do resekuritizací, jsou podle směrnice 2006/48/ES povinny postupovat s náležitou péčí i ve věci podkladových sekuritizací a nesekuritizačních expozic, které jsou základem výsledných resekuritizací. Podle složitosti vrstev sekuritizačních struktur a podle složitosti a různorodosti nesekuritizačních expozic, které jsou základem výsledných resekuritizací (či obojího), může být provedení požadovaného postupu náležité péče nemožné či nevhodné. Zvláště k tomu může dojít v případech, kdy základní podkladové expozice představuje například odkup společnosti financovaný úvěrem nebo zadlužení z financování projektu. V těchto případech by instituce do takto vysoce složitých resekuritizací neměly investovat. Při svém přezkumu požadované náležité péče by příslušné orgány měly takovým vysoce

¹⁵ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁶ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

složitým sekuritizacím věnovat zvláštní pozornost a měly by požadovat jejich plný odpočet od kapitálu, není-li k jejich spokojenosti přesvědčivým způsobem prokázáno, že v každém jednotlivém případě vysoce složitých resekuritizačních expozič provedla daná instituce postup náležitě péče vyžadovaný směrnicí 2006/48/ES, včetně základních podkladových expozič.

- (16) S cílem prosazovat sblížení postupů orgánů dohledu ve věci dohledu nad postupy náležitě péče u vysoce složitých resekuritizací by měl Evropský výbor orgánů bankovního dohledu stanovit pokyny, které by měly obsahovat definici či kritéria pro druhy resekuritizací, jež by k tomuto účelu měly být považovány za „vysoce složité“. Tato definice či tato kritéria by měly být přizpůsobovány vývoji tržních postupů.
- (17) Ustanovení o obezřetném oceňování ve směrnici 2006/49/ES by měla platit pro všechny nástroje oceňované reálnou hodnotou v obchodním i neobchodním portfoliu institucí. Mělo by být vyjasněno, že pokud by uplatnění obezřetného oceňování vedlo k nižší zůstatkové hodnotě, než jaká byla původně evidována v účetnictví, měla by být absolutní hodnota rozdílu odečtena od kapitálu.
- (18) Instituce by měly mít možnost volby, zda u sekuritizačních pozic, jež podle této směrnice obdrží rizikovou váhu 1 250 %, použijí kapitálový požadavek, nebo je odečtou od kapitálu, bez ohledu na to, zda jsou pozice součástí obchodního či neobchodního portfolia.
- (19) Kapitálové požadavky na vypořádací rizika by měly platit i pro neobchodní portfolio.
- (20) Instituce, které jsou původci nebo sponzory, by neměly mít možnost obcházet zákaz skryté podpory využitím svých obchodních portfolií k poskytnutí takové podpory.
- (21) Aniž jsou dotčena zveřejnění údajů výslovně požadovaná touto směrnicí, cílem požadavků na zveřejnění by mělo být poskytnout účastníkům trhu přesné a komplexní informace ohledně rizikového profilu jednotlivých institucí. Proto by instituce měly být povinny zveřejňovat doplňující informace výslovně uvedené v této směrnici, pokud je to k naplnění uvedeného cíle nutné.
- (22) Aby zajistily jednotné provádění směrnice 2006/48/ES v celém Společenství, zřídily Komise a Evropský výbor orgánů bankovního dohledu v roce 2006 pracovní skupinu (Skupina pro provedení směrnice o kapitálových požadavcích, Capital Requirements Directive Transposition Group – CRDTG), která byla pověřena projednáním a řešením obtíží spojených s provedením směrnice. Podle skupiny pro provedení směrnice o kapitálových požadavcích je třeba určitá technická ustanovení směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES dále upřesnit. Proto je vhodné tato ustanovení upravit.
- (23) Pokud externí rating sekuritizační pozice zahrnuje účinek zajištění úvěrového rizika poskytovaného investiční institucí samotnou, neměla by mít daná instituce možnost získat prospěch z nižší rizikové váhy vyplývající z tohoto zajištění rizika. Nemělo by dojít k odpočtu sekuritizace od kapitálu, existují-li jiné způsoby určení rizikové váhy v souladu se skutečným rizikem pozice, které neberou takové zajištění úvěrového rizika v úvahu.
- (24) V oblasti sekuritizace by měly být požadavky na zveřejnění kladené na instituce značně zpřísněny. Měly by zejména zohledňovat rizika sekuritizačních pozic v obchodním portfoliu.
- (25) Kapitálové požadavky pro specifické riziko u sekuritizačních pozic by měly být sladěny s kapitálovými požadavky v obchodním portfoliu, protože ty zajišťují diferencovanější a vůči riziku citlivější zacházení se sekuritizačními pozicemi.

- (26) Vzhledem k nedávným špatným výsledkům by standardy interních modelů pro výpočet kapitálových požadavků souvisejících s tržním rizikem měly být zpřísněny. Zejména je třeba doplnit jejich způsob zachycování rizik, pokud jde o úvěrová rizika v obchodním portfoliu. Kromě toho by kapitálové požadavky měly obsahovat složku přiměřenou stresovým podmínkám, která by kapitálové požadavky zpřísnila s ohledem na zhoršující se podmínky na trhu a omezila možnost procyklického chování. Vzhledem k nedávným konkrétním obtížím, které vznikly při zacházení se sekuritizačními pozicemi pomocí přístupů založených na interních modelech, měla by být možnost institucí modelovat rizika sekuritizace v obchodním portfoliu omezena a automaticky by měl být pro sekuritizační pozice v obchodním portfoliu povinný standardizovaný kapitálový požadavek.
- (27) Směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/48/ES se mění takto:

- (1) V článku 4 se vkládají nové odstavce 40a) a 40b), které zní:
- „40a) „resekuritizací“ se rozumí sekuritizace, v níž jedna nebo více podkladových expozic splňuje definici sekuritizační pozice;
- 40b) „resekuritizační pozicí“ se rozumí jakákoli expozice v resekuritizaci;“.
- (2) Článek 22 se mění takto:
- (a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:
- „1. Příslušné orgány domovského členského státu vyžadují, aby každá úvěrová instituce měla spolehlivé řídicí systémy, včetně jasné organizační struktury s dobře vymezenými, transparentními a konzistentními hranicemi odpovědnosti, účinné postupy k určení, řízení, kontrole a ohlašování rizik, kterým je nebo by mohla být vystavena, přiměřené mechanismy vnitřní kontroly, včetně řádných administrativních a účetních postupů, a politiky a postupy odměňování, které jsou v souladu s řádným a účinným řízením rizik a takové řízení rizik podporují.“;
- (b) doplňuje se nový odstavec 3, který zní:
- „3. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu zajišťuje, aby existovaly pokyny pro řádné politiky odměňování, které splňují zásady stanovené v bodě 22 přílohy V. Evropský výbor regulátorů trhů s cennými papíry úzce spolupracuje s Evropským výborem orgánů bankovního dohledu při zajišťování pokynů pro politiky odměňování pro kategorie pracovníků, kteří se podílejí na zajišťování investičních služeb a činností ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů.“
- (3) V článku 54 se doplňuje nový odstavec, který zní:
- „Členské státy zajistí, aby pro účely prvního odstavce jejich příslušné orgány měly pravomoc ukládat finanční a jiné než finanční sankce či opatření. Tyto sankce či opatření musí být účinné, přiměřené a odrazující.“

- (4) Článek 57 se mění takto:
- (a) v prvním odstavci se písmeno r) nahrazuje tímto:
- „r) hodnota expozice sekuritizačních pozic, které podle přílohy IX části 4 obdrží rizikovou váhu 1 250 %, a hodnota expozice sekuritizačních pozic v obchodním portfoliu, které by v neobchodním portfoliu stejných úvěrových institucí obdržely rizikovou váhu 1 250 %.“;
- (b) doplňuje se nový odstavec, který zní:
- „Pro účely písmene r) se hodnoty expozic vypočítávají způsobem uvedeným v příloze IX části 4.“
- (5) V článku 64 se doplňuje nový odstavec 5, který zní:
- „5. Úvěrové instituce při výpočtu hodnoty kapitálu uplatňují požadavky části B přílohy VII směrnice 2006/49/ES na veškerá svá aktiva oceňovaná reálnou hodnotou a do hodnoty kapitálu nezahrnují žádné částky nutné podle uvedených požadavků jako úpravy.“
- (6) V článku 66 se odstavec 2 nahrazuje tímto:
- „2. Součet položek v čl. 57 písm. l) až r) se zpoloviny odečte od součtu položek v písmenech a) až c) minus i) až k) uvedeného článku a zpoloviny od součtu položek v písmenech d) až h) uvedeného článku při použití omezení podle odstavce 1 tohoto článku. Jestliže polovina součtu položek v čl. 57 písm. l) až r) převyšuje součet položek v čl. 57 písm. d) až h), odečte se tento rozdíl od součtu položek v písmenech a) až c) minus i) až k) uvedeného článku.
- Položky v čl. 57 písm. r) se neodečítají, pokud byly zahrnuty do výpočtu hodnot rizikově vážené expozice pro účely článku 75, jak je uvedeno v příloze IX části 4, nebo do výpočtu kapitálových požadavků, jak je uvedeno v příloze I směrnice 2006/49/ES.“
- (7) V článku 75 se písmeno c) nahrazuje tímto:
- „c) pro devizové riziko, vypořádací riziko a komoditní riziko vyplývající z veškeré jejich podnikatelské činnosti kapitálové požadavky vypočítané podle článku 18 směrnice 2006/49/ES;“.
- (8) V článku 101 se odstavec 1 nahrazuje tímto:
- „1. Podporu sekuritizaci, která by překračovala její smluvní závazky, neposkytne s cílem snížit potenciální nebo skutečné ztráty investorů:
- a) žádná úvěrová instituce, která je původcem a která v jakékoli sekuritizaci provedla kterýkoli z těchto kroků:
- i) využila článku 95 při výpočtu hodnot rizikově vážené expozice,
- ii) prodala sekuritizační jednotce pro speciální účel nástroje ze svého obchodního portfolia, aby již nedržela kapitál pro specifické riziko vyplývající z těchto nástrojů;
- b) úvěrová instituce, která je sponzorem.“

- (9) Za článek 122a se vkládá nový článek 122b, který zní:

„Článek 122b

1. Bez ohledu na rizikové váhy pro obecné resekuritizační pozice v příloze IX části 4 příslušné orgány požadují, aby úvěrové instituce uplatňovaly rizikovou váhu 1 250 % na pozice ve vysoce složitých resekuritizacích, jestliže úvěrová instituce příslušnému orgánu u každé takové dotčené resekuritizační pozice neprokázala, že splnila požadavky stanovené v čl. 122a odst. 4 a 5.
2. Odstavec 1 se použije na pozice v nových resekuritizacích vydaných po 31. prosinci 2010. Na pozice ve stávajících resekuritizacích se odstavec 1 použije od 31. prosince 2014 v případech, kdy budou po tomto datu doplněny či nahrazeny nové podkladové expozice.“

V čl. 136 odst. 2 se vkládá nový odstavec, který zní:

„Pro účely určení přiměřené úrovně kapitálu v postupu dohledu provedeném podle článku 124 příslušné orgány posoudí, zda je pro zachycení rizik, jimž může být úvěrová instituce vystavena, nutné uložit specifický požadavek ohledně kapitálu přesahující minimální úroveň, s přihlédnutím:

- a) ke kvantitativním a kvalitativním aspektům hodnocení vnitřně stanoveného kapitálu úvěrových institucí uvedeného v článku 123;
- b) k systémům, postupům a mechanismům úvěrových institucí uvedeným v článku 22;
- c) k výsledku postupu dohledu provedeného v souladu s článkem 124.“

- (10) V článku 145 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Úvěrové instituce přijmou formální zásady pro plnění požadavků na zveřejnění uvedených v odstavcích 1 a 2 a zavedou zásady pro hodnocení přiměřenosti zveřejňovaných údajů, včetně jejich ověřování a frekvence zveřejňování. Úvěrové instituce mají rovněž politiky pro posouzení toho, zda jejich zveřejňované údaje plně informují účastníky trhu o rizikovém profilu daných úvěrových institucí.

Jestliže tyto zveřejňované údaje neinformují účastníky trhu o rizikovém profilu v plném rozsahu, zveřejní úvěrové instituce údaje nutné vedle údajů požadovaných podle odstavce 1. Jsou však povinny zveřejňovat pouze údaje, jež jsou podstatné a nejsou citlivé či důvěrné podle technických kritérií stanovených v příloze XII části 1.“

- (11) Přílohy se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 2

Směrnice 2006/49/ES se mění takto:

- 1) V prvním pododstavci čl. 3 odst. 1 se doplňuje nové písmeno t), které zní:

„t) „sekuritizační pozicí“ a „resekuritizační pozicí“ sekuritizační pozice a resekuritizační pozice ve smyslu směrnice 2006/48/ES.“

- 2) V čl. 17 odst. 1 se úvodní věta nahrazuje tímto:
„Pokud instituce vypočítává pro účely přílohy II této směrnice hodnoty rizikově vážených expozic podle článků 84 až 89 směrnice 2006/48/ES, pak se pro účely výpočtu stanoveného v části 1 oddíle 36 přílohy VII směrnice 2006/48/ES použijí tato ustanovení:“.
- 3) V čl. 18 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) kapitálových požadavků vypočítaných podle metod a možností stanovených v člancích 28 až 32 a v přílohách I, II a VI a případně v příloze V pro jejich obchody zahrnuté v obchodním portfoliu a v bodech 1 až 4 přílohy II pro jejich obchody zahrnuté v neobchodním portfoliu.“
- 4) Přílohy se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 3

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 31. prosince 2010. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.
Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.
2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

Přílohy V, VI, IX a XII směrnice 2006/48/ES se mění takto:

1) V příloze V se doplňuje nová část 11, která zní:

„11. POLITIKY ODMĚŇOVÁNÍ

22. Při vytváření a uplatňování politik odměňování pro ty kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na jejich rizikový profil, dodržují úvěrové instituce následující zásady způsobem, který odpovídá jejich velikosti, vnitřní organizaci a povaze, rozsahu a složitosti jejich činnosti:
- a) politika odměňování je v souladu s řádným a účinným řízením rizik a takové řízení rizik prosazuje a nepovzbuzuje k riskování překračujícím úroveň rizika tolerovaného úvěrovou institucí;
 - b) politika odměňování je v souladu s podnikatelskou strategií, cíli, hodnotami a dlouhodobými zájmy úvěrové instituce;
 - c) řídicí orgán (orgán s dohlížecí funkcí) úvěrové instituce stanoví obecné zásady politiky odměňování a odpovídá za její provádění;
 - d) provádění politiky odměňování je nejméně jednou ročně podrobeno centrální a nezávislé interní kontrole s cílem ujistit se, zda jsou dodržovány zásady a postupy odměňování stanovené řídicím orgánem (orgánem s dohlížecí funkcí);
 - e) je-li odměna vázána na výsledky, měla by být celková částka odměny založena na kombinaci posouzení výsledků daného jednotlivce a provozní jednotky a posouzení celkových výsledků úvěrové instituce;
 - f) stálá a proměnlivá složka celkové odměny jsou přiměřeně vyváženy; stálá složka tvoří dostatečně velkou část celkové odměny, aby umožňovala provádění plně flexibilního systému prémie včetně možnosti nevyplácet žádné prémie;
 - g) platby spojené s předčasným ukončením smlouvy odrážejí výsledky dosažené v průběhu doby a jsou koncipovány tak, aby nebyly odměnou za selhání;
 - h) měření výsledků používané jako základ pro výpočet prémie nebo prémiových fondů zahrnuje úpravu o současná a budoucí rizika a zohledňuje náklady kapitálu a potřebnou likviditu;
 - i) výplata velké části výrazné prémie se odkládá na přiměřenou dobu a je vázána na budoucí výsledky podniku.“

2) V příloze VI se část 1 mění takto:

(a) bod 8 se nahrazuje tímto:

„8. Aniž jsou dotčeny body 9, 10 a 11, přidělí se expozicím vůči regionální a místní správě stejná riziková váha jako expozicím vůči institucím, s výhradou bodu 11a. Toto zacházení je nezávislé na výkonu práva volného uvážení podle čl. 80 odst. 3. Preferenční zacházení s krátkodobými expozicemi podle bodů 31, 32 a 37 se nepoužije.“;

(b) doplňuje se nový bod 11a, který zní:

„11a. Aniž jsou dotčeny body 9, 10 a 11, expozicím vůči orgánům regionální nebo místní správy členských států, pokud jsou denominovány a financovány v domácí měně daného orgánu regionální nebo místní správy, se přidělí 20% riziková váha.“

3) Příloha IX se mění takto:

a) v části 3 bodě 1 se doplňuje písmeno c), které zní:

„c) úvěrové hodnocení nesmí být plně ani částečně založeno na kapitálem nekryté podpoře, kterou zajišťuje úvěrová instituce sama.“;

b) část 4 se mění takto:

i) v bodě 5 se doplňuje nová věta, která zní:

„Jestliže v důsledku požadavku stanoveného v části 3 bodě 1 písm. c) nelze pro pozici v komerčním papíru zajištěném aktivy použít externí rating vypracovaný určenou ratingovou agenturou, může úvěrová instituce k výpočtu hodnoty rizikově vážené expozice u komerčního papíru použít rizikovou váhu přidělenou likviditní facilitě za předpokladu, že komerční papír programu ABCP a likviditní facilitě tvoří vzájemně se překrývající pozice.“;

ii) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6. S výhradou bodu 8 se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice nebo resekuritizační pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm úvěrové kvality, který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v tabulce č. 1.“;

iii) tabulka č. 1 se nahrazuje tímto:

Tabulka č. 1

Stupeň úvěrové kvality	1	2	3	4 (pouze pro jiné než krátkodobé externí ratingy)	všechny ostatní stupně úvěrové kvality
Sekuritizační pozice	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Resekuritizační pozice	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

iv) tabulka 2 se zrušuje,

v) bod 46 se nahrazuje tímto:

„46. Podle metody založené na ratingu se hodnota rizikově vážené expozice u sekuritizační pozice nebo resekuritizační pozice s ratingem vypočítá tak, že na hodnotu expozice se použije riziková váha spojená se stupněm úvěrové kvality,

který byl danému ratingu přiřazen příslušnými orgány v souladu s článkem 98, jak je stanoveno v tabulce č. 4, vynásobená koeficientem 1,06.“,

vi) tabulka č. 4 se nahrazuje tímto:

Tabulka č. 4

Stupeň úvěrové kvality		Sekuritizační pozice			Resekuritizační pozice	
Jiné než krátkodobé externí ratingy	Krátkodobé externí ratingy	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Všechny ostatní stupně úvěrové kvality a pozice bez ratingu		1 250 %				

vii) bod 47 se nahrazuje tímto:

„47. Váhy ve sloupci C tabulky č. 4 se použijí v případě, že sekuritizační pozice není resekuritizační pozicí a efektivní počet sekuritizovaných expozič je menší než šest. Pro zbývající sekuritizační pozice, které nejsou resekuritizačními pozicemi, se použijí váhy v sloupci B za předpokladu, že daná pozice není v sekuritizované tranši nejvyšší úrovně, v takovém případě se použijí váhy v sloupci A. Pro resekuritizační pozice se použijí váhy v sloupci E za předpokladu, že daná resekuritizační pozice není v resekuritizované tranši nejvyšší úrovně a žádné podkladové expozič nebyly samy resekuritizačními expozičemi, v takovém případě se použije sloupec D. Při rozhodování, zda lze

na danou tranši nahlížet jako na tranši nejvyšší úrovně, není nutno zohledňovat splatné částky vyplývající z úrokových či měnových derivátů, poplatky či jiné obdobné platby.“,

viii) bod 48 se zrušuje,

ix) bod 49 se nahrazuje tímto:

„49. Při stanovování efektivního počtu sekuritizovaných expozic se s vícenásobnými expozicemi vůči jednomu dlužníkovi zachází jako s jednou expozicí. Efektivní počet expozic se vypočítá jako:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

kde EAD_i představuje součet hodnot expozic pro všechny expozice vůči i-tému dlužníkovi. Jestliže je znám podíl největší expozice C1 na celém portfoliu, může úvěrová instituce vypočítat N jako 1/C1.“,

x) bod 50 se zrušuje,

xi) bod 52 se nahrazuje tímto:

„52. S výhradou bodů 58 a 59 je v souladu s metodou regulačního vzorce rizikovou váhou pro sekuritizační pozici riziková váha stanovená v souladu s bodem 53. Riziková váha však nesmí být nižší než 20 % pro resekuritizační pozice a nižší než 7 % pro veškeré ostatní sekuritizační pozice.“,

xii) v bodě 53 se šestý odstavec nahrazuje tímto:

„N je efektivní počet expozic vypočítaný v souladu s bodem 49. V případě resekuritizací musí úvěrová instituce vycházet z počtu sekuritizačních expozic v portfoliu, a nikoli z počtu podkladových expozic v původních portfoliích, z nichž podkladové sekuritizační expozice vycházejí.“

(12) 4) V příloze XII se část 2 mění takto:

a) body 9 a 10 se nahrazují tímto:

„9. Úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s čl. 75 písm. b) a c), musí zveřejnit tyto požadavky zvlášť pro jednotlivá rizika zmiňovaná v daných ustanoveních. Kromě toho se musí zvlášť zveřejnit kapitálový požadavek pro specifické úrokové riziko sekuritizačních pozic.

10. Jednotlivé úvěrové instituce, které počítají kapitálové požadavky v souladu s přílohou V směrnice 2006/49/ES, musí zveřejnit následující informace:

a) pro každé subportfolio:

- i) charakteristiku používaných modelů,
- ii) u kapitálového požadavku pro přírůstkové riziko použité metodiky a rizika měřená pomocí interního modelu včetně popisu přístupu, který daná úvěrová instituce použila k určení horizontů likvidity, metodiky použité s cílem získat hodnocení kapitálu splňující požadovaný standard spolehlivosti a přístupy použité při ověřování modelu,

- iii) popis stresového testování používaného na dané subportfolio,
- iv) popis přístupů používaných pro zpětné testování a hodnocení přesnosti a konzistentnosti interních modelů a procesů modelování;
- b) míru přijetí ze strany příslušného orgánu;
- c) popis stupně souladu s požadavky stanovenými v příloze VII části B směrnice 2006/49/ES a metodice pro jeho zajištění;
- d) nejvyšší, nejnižší a střední hodnotu:
 - i) denních hodnot rizikového potenciálu za dané období a ke konci období,
 - ii) hodnot stresového rizikového potenciálu za dané období a ke konci období,
 - iii) kapitálového požadavku pro přírůstkové riziko za dané období a ke konci období;
- e) hodnotu kapitálu pro přírůstkové riziko spolu s váženým průměrem horizontu likvidity pro každé zahrnuté subportfolio;
- f) porovnání denních hodnot rizikového potenciálu ke konci dne a jednodenních změn hodnoty portfolia na konci následujícího obchodního dne spolu s analýzou veškerých významných překročení během daného období.“;
- b) bod 14 se nahrazuje tímto:

„14. V případě úvěrových institucí, které počítají hodnotu rizikově vážených expozic v souladu s články 94 až 101 nebo kapitálové požadavky podle bodu 16a přílohy I směrnice 2006/49/ES, se musí zveřejňovat následující informace, v případě potřeby zvláště pro jejich obchodní a neobchodní portfolio:

- a) popis cílů úvěrové instituce v souvislosti se sekuritizační činností;
- b) povaha ostatních rizik obsažených v sekuritizovaných aktivech včetně rizika likvidity;
- c) druh rizik podstupovaných a nepřevedených při resekuritizační činnosti z hlediska úrovně (seniority) podkladových sekuritizačních pozic a z hlediska podkladových aktiv těchto sekuritizačních pozic;
- d) jednotlivé úlohy, které úvěrová instituce hraje v procesu sekuritizace;
- e) nástin míry, do jaké úvěrová instituce působí v jednotlivých sekuritizacích;
- f) popis postupů pro sledování změn úvěrového a tržního rizika sekuritizačních expozic včetně toho, jak chování podkladových aktiv ovlivňuje sekuritizační expozice, a popis odlišností těchto postupů u resekuritizačních expozic;
- g) popis politiky úvěrové instituce upravující používání zajištění (hedging) a zajištění třetí stranou ke snížení rizik nepřevedených sekuritizačních a resekuritizačních expozic, včetně určení významných protistran poskytujících zajištění podle příslušného druhu rizikové expozice;

- h) přístupy k výpočtu hodnoty rizikově vážených expozic, které úvěrová instituce používá při svých sekuritizačních činnostech včetně druhů sekuritizačních expozic, pro něž se každý přístup používá;
- i) druhy sekuritizačních jednotek pro speciální účel, které úvěrová instituce jako sponzor používá k sekuritizaci expozic třetích stran, včetně toho, zda a v jaké podobě má úvěrová instituce expozice vůči těmto sekuritizačním jednotkám pro speciální účel, včetně rozvahových i podrozvahových expozic;
- j) shrnutí účetních metod úvěrové instituce v oblasti sekuritizace, včetně:
 - i) skutečnosti, zda jsou transakce vykázány jako prodej nebo financování,
 - ii) uznání zisků z prodeje,
 - iii) metod a hlavních předpokladů a vstupů pro oceňování sekuritizačních pozic,
 - iv) zacházení se syntetickými sekuritizacemi, pokud se jím již nezabývají jiné účetní metody,
 - v) způsobu oceňování aktiv čekajících na sekuritizaci a toho, zda jsou uváděna v neobchodním či obchodním portfoliu úvěrové instituce,
 - vi) zásady pro zaúčtování závazků v rozvaze pro uspořádání, která by od úvěrové instituce mohla vyžadovat poskytnutí finanční podpory pro sekuritizovaná aktiva;
- k) názvy ratingových agentur používaných pro sekuritizace a druhy expozic, pro které se jednotlivé agentury používají;
- l) případně popis metody interního hodnocení v souladu s přílohou IX částí 4 včetně struktury interního procesu hodnocení a vztahu mezi interním hodnocením a externími ratingy, používání interního hodnocení jinak než pro kapitálové požadavky podle metody interního hodnocení, kontrolních mechanismů pro interní proces hodnocení včetně rozboru nezávislosti, individuální odpovědnosti a přezkumu interního procesu hodnocení, druhů expozic, na které se interní proces hodnocení používá, a stresových faktorů používaných k určení úrovně úvěrového posílení podle druhu expozice;
- m) vysvětlení významných změn jakýchkoli kvantitativních údajů zveřejněných v písmenech i) až l) od posledního vykazovaného období;
- n) zvláště pro obchodní a neobchodní portfolio následující údaje rozdělené podle druhu expozice:
 - i) celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných úvěrovou institucí, zvláště pro tradiční a syntetické sekuritizace a sekuritizace, v nichž úvěrová instituce vystupuje pouze jako sponzor,
 - ii) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených rozvahových sekuritizačních expozic a podrozvahových sekuritizačních expozic,
 - iii) celkový objem aktiv čekajících na sekuritizaci,

- iv) u sekuritizovaných facilit s režimem předčasného splacení celkový objem expozic čerpaných částek přiřazených podílům prodávajícího respektive investorů, souhrnné kapitálové požadavky na úvěrovou instituci ke krytí jejich nepřevedených podílů (podílů prodávajícího) na čerpaných zůstatcích a nečerpaných linkách a souhrnné kapitálové požadavky na úvěrovou instituci ke krytí podílů investora na čerpaných zůstatcích a nečerpaných linkách,
- v) objem sekuritizovaných expozic, které byly odečteny od kapitálu nebo jimž byla přidělena riziková váha 1 250 %,
- vi) shrnutí sekuritizační činnosti v běžném roce, včetně objemu sekuritizovaných expozic, a uznaný zisk nebo ztráta z prodeje;
- o) zvláště pro obchodní a neobchodní portfolio následující údaje:
 - i) pro každý použitý přístup ke kapitálovým požadavkům celkový objem nepřevedených nebo nakoupených sekuritizačních expozic a s nimi souvisejících kapitálových požadavků, rozdělených na sekuritizační a resekuritizační expozice a dále rozdělených do smysluplného počtu pásem rizikových vah nebo kapitálových požadavků,
 - ii) celkový objem nepřevedených nebo nakoupených resekuritizačních expozic rozdělených na expozice před a po zajištění/pojištění a expozice vůči finančním ručitelům rozdělené podle kategorií úvěruschopnosti ručitele nebo jména ručitele;
- p) pro neobchodní portfolio a v souvislosti s expozicemi sekuritizovanými úvěrovou institucí objem sekuritizovaných aktiv se sníženou hodnotou/po splatnosti a ztráty, které úvěrová instituce v běžném období uznala, obojí rozdělené podle druhu expozice;
- q) pro obchodní portfolio celkový objem nesplacených expozic sekuritizovaných úvěrovou institucí a podléhajících kapitálovému požadavku pro tržní riziko, rozdělených na tradiční/syntetické a podle druhu expozice.“;
- c) doplňuje se nový bod 15, který zní:

„15. V souvislosti s politikami a postupy odměňování úvěrové instituce pro ty kategorie pracovníků, jejichž pracovní činnosti mají podstatný dopad na rizikový profil dané úvěrové instituce, musí být zveřejněny následující informace:

- a) informace o rozhodovacím procesu použitým pro stanovení politiky odměňování, včetně případných informací o složení a funkci výboru pro odměňování, jména externího poradce, jehož služby byly využity při stanovení politiky odměňování, a úlohy příslušných zainteresovaných subjektů;
- b) informace o vazbě mezi odměnou a výsledky;
- c) informace o kritériích používaných k měření výsledků a úpravě o riziko;
- d) informace o výkonnostních kritériích, na nichž je založeno přiznání nároku na akcie, opce nebo proměnlivé složky odměny;

- e) hlavní parametry a zdůvodnění případných systémů premií a dalších nepeněžních dávek.“

PŘÍLOHA II

Přílohy I, II, V a VII směrnice 2006/49/ES se mění takto:

1) Příloha I se mění takto:

a) bod 14 se mění takto:

i) první odstavec se nahrazuje tímto:

„14. Instituce přiřadí své čisté pozice v obchodním portfoliu v nástrojích, které nejsou sekuritizačními pozicemi vypočtenými podle bodu 1, do příslušných kategorií v tabulce 1 na základě emitenta nebo dlužníka, externího nebo interního úvěrového ohodnocení a zbytkové splatnosti a pak je vynásobí váhou uvedenou v dané tabulce. Sečte své vážené pozice vyplývající z použití tohoto bodu a bodu 16a (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké), aby vypočítala kapitálový požadavek ke krytí specifického rizika.“

ii) Čtvrtý odstavec se zrušuje;

b) doplňuje se nový bod 16a, který zní:

„16a. Kapitálový požadavek pro své čisté pozice v obchodním portfoliu v nástrojích, které jsou sekuritizačními pozicemi, vypočte instituce takto:

a) pro sekuritizační pozice, na které by se u úvěrového rizika v neobchodním portfoliu stejné instituce vztahoval standardizovaný přístup, 8 % hodnot rizikově vážené expozice podle standardizovaného přístupu stanoveného v části 4 přílohy IX směrnice 2006/48/ES;

b) pro sekuritizační pozice, na které by se v neobchodním portfoliu stejné instituce vztahoval přístup založený na interním ratingu, 8 % hodnot rizikově vážené expozice podle přístupu založeného na interním ratingu stanoveného v části 4 přílohy IX směrnice 2006/48/ES. Metodu regulačního vzorce mohou se souhlasem orgánu dohledu použít pouze jiné instituce než instituce, která je původcem, ta může metodu použít pro stejnou sekuritizační pozici ve svém neobchodním portfoliu. Odhady pravděpodobnosti selhání a ztrát ze selhání jako vstupy pro metodu regulačního vzorce lze případně určit v souladu s články 84 až 89 směrnice 2006/48/ES či alternativně a s výhradou zvláštního souhlasu orgánu dohledu na základě přístupu stanoveného v bodě 5a přílohy V;

c) bez ohledu na písmena a) a b) pro resekuritizační pozice, na které by se vztahovala riziková váha 1 250 % podle čl. 122b odst. 1 směrnice 2006/48/ES, pokud by byly v neobchodním portfoliu stejné instituce, 8 % hodnoty rizikově vážené expozice podle uvedeného článku.“;

c) bod 34 se nahrazuje tímto:

„34. Instituce sečte veškeré své čisté dlouhé pozice a veškeré své čisté krátké pozice podle bodu 1. Vynásobí svou celkovou hrubou pozici osmi procenty, aby vypočítala svůj kapitálový požadavek na krytí specifického rizika.“;

d) bod 35 se zrušuje.

2) V příloze II se v bodě 7 druhý odstavec nahrazuje tímto:

„V případě swapu úvěrového selhání však platí, že instituce, jejíž expozice vznikající ze swapu představuje dlouhou pozici v podkladovém nástroji, může použít číselnou hodnotu 0 % na možnou budoucí úvěrovou expozici za předpokladu, že swap úvěrového selhání nepodléhá uzavření v případě platební neschopnosti subjektu, jehož expozice vznikající ze swapu představuje krátkou pozici v podkladovém nástroji, ačkoliv u podkladového nástroje selhání nenastalo, v takovém případě je hodnota pro možnou budoucí úvěrovou expozici instituce omezena na částku prémie, které subjekt instituci dosud nevyplatil.“

3) Příloha V se mění takto:

a) bod 1 se nahrazuje tímto:

„1. Jsou-li splněny podmínky této přílohy, příslušné orgány institucím povolí, aby k výpočtu svého kapitálového požadavku pro poziční riziko, devizové riziko nebo komoditní riziko používaly místo metod uvedených v přílohách I, III a IV nebo v kombinaci s nimi interní modely. V každém jednotlivém případě je za účelem dohledu nad kapitálovými požadavky potřeba pro použití takových modelů výslovného schválení ze strany příslušných orgánů.“;

b) v bodě 4 se druhý odstavec nahrazuje tímto:

„Příslušné orgány přezkoumají, zda je instituce schopná provádět zpětné testování jak pro skutečné, tak pro hypotetické změny hodnoty portfolia. Zpětné testování pro hypotetické změny v hodnotě portfolia je založeno na srovnání mezi hodnotou portfolia ke konci dne a za předpokladu nezměněných pozic jeho hodnotou na konci následujícího dne. Příslušné orgány budou vyžadovat, aby instituce přijala vhodná opatření pro zlepšení svého programu zpětného testování, jestliže jej považují za nedostatečný. Příslušné orgány požadují alespoň to, aby instituce prováděly zpětné testování na hypotetických výsledcích (využívající změn v hodnotě portfolia, ke kterým by došlo, kdyby se koncové pozice po dni obchodování nezměnily).“;

c) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem výpočtu kapitálových požadavků pro specifické riziko spojené s obchodovanými dluhovými nástroji a akciemi schválí příslušné orgány použití interního modelu instituce, pokud tento interní model kromě předpokladů níže uvedených v této příloze splňuje tyto podmínky:

- a) vysvětluje cenové změny v pozicích portfolia v průběhu času;
- b) zachycuje koncentrace z hlediska velikosti a změn skladby portfolia;
- c) správně funguje také v nepříznivých podmínkách;
- d) je přezkoumáván prostřednictvím zpětného testování, na jehož základě se posuzuje, zda je specifické riziko přesně zachyceno. Jestliže příslušné orgány povolí provedení tohoto zpětného testování na základě relevantních subportfolií, musí být tato vybírána průběžně stále stejným způsobem;
- e) zachycuje základní riziko vázané na společnost. To znamená, že instituce prokazují, že interní model je citlivý k věcným

idiosynkratickým rozdílem mezi podobnými, nikoli však identickými pozicemi;

f) zachycuje riziko událostí.

Interní model instituce konzervativně hodnotí riziko vznikající z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen za realistických tržních scénářů. Kromě toho musí interní model splňovat minimální standardy pro údaje. Informace o cenných papírech musí být přiměřeně konzervativní a lze je používat pouze tehdy, kdy dostupné údaje jsou nedostačující nebo neodrážejí skutečnou volatilitu pozice nebo portfolia.

Instituce se může rozhodnout, že z výpočtu svého kapitálového požadavku ke krytí specifického rizika pomocí interního modelu vyloučí ty pozice, u nichž splňuje kapitálový požadavek k pozičním rizikům podle bodu 16a přílohy I.

S vývojem nových metod a osvědčených postupů budou instituce těchto nových metod a postupů využívat.“;

d) doplňují se nové body 5a až 5k, které zní:

„5a. Instituce, pro které v souvislosti s obchodovanými dluhovými nástroji platí bod 5, musí mít takový přístup, aby se ve výpočtu jejich kapitálových požadavků zachytila rizika selhání a přechodu jejich pozic obchodního portfolia, která zvyšují rizika zachycená v hodnotě rizikového potenciálu, jak je specifikováno v bodě 5. Instituce musí prokázat, že její přístup splňuje přiměřené standardy srovnatelné s přístupem stanoveným v člancích 84 až 89 směrnice 2006/48/ES, za předpokladu konstantní úrovně rizika a případně upravené tak, aby odrážely dopad likvidity, koncentrací, zajišťování a volby.

Oblast působnosti

5b. Přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu musí zahrnovat všechny pozice, pro které platí kapitálový požadavek pro specifické úrokové riziko, nesmí však zahrnovat pozice, pro které platí specifické zacházení podle bodu 16a přílohy I. S výhradou souhlasu orgánu dohledu se může instituce rozhodnout, že bude konzistentně zařazovat všechny kótované akciové pozice a derivátové pozice odvozené od kótovaných akcií, u nichž je takové zařazení konzistentní se způsobem, jakým banka interně měří a řídí riziko. Přístup musí odrážet dopad korelací mezi případy selhání a přechodu. Nesmí odrážet dopad diverzifikace mezi případy selhání a přechodu na jedné straně a ostatními faktory tržního rizika na straně druhé.

Parametry

5c. Přístup k zachycování přírůstkových rizik musí měřit ztráty způsobené selháním a přechody mezi interními či externími ratingy s intervalem spolehlivosti 99,9 % v kapitálovém horizontu jednoho roku.

Korelační předpoklady musí být podpořeny analýzou objektivních dat v koncepčně spolehlivém rámci. Přístup k zachycování přírůstkových rizik musí odpovídajícím způsobem odrážet koncentrace emitentů. Rovněž musí odrážet koncentrace, které mohou za stresových podmínek vznikat v rámci tříd produktů a napříč těmito třídami.

Základem přístupu musí být předpoklad konstantní úrovně rizika v kapitálovém horizontu jednoho roku, z něhož vyplývá, že dané jednotlivé pozice či soubory pozic v obchodním portfoliu, u nichž během jejich horizontu likvidity došlo k selhání či přechodu, jsou na konci svého horizontu likvidity znovu vyváženy, aby dosáhly prvotní úrovně rizika. Alternativně se instituce může rozhodnout, že bude konzistentně používat předpoklad konstantní pozice po dobu jednoho roku.

5d. Horizonty likvidity se stanoví podle doby nutné k prodeji pozice nebo zajištění všech podstatných příslušných cenových rizik za stresové situace na trhu, se zvláštním přihlédnutím k velikosti dané pozice. Horizonty likvidity odrážejí skutečné postupy a zkušenosti z období systematických i idiosynkratických stresů. Horizont likvidity se určuje za konzervativních předpokladů a musí být dostatečně dlouhý k tomu, aby samotný akt prodeje či zajištění podstatně neovlivnil cenu, za kterou se prodej či zajištění uskuteční.

Pro určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či soubor pozic platí minimální horizont tří měsíců.

Určení vhodného horizontu likvidity pro pozici či soubor pozic musí zohlednit interní zásady instituce týkající se úprav ocenění a řízení nehybných pozic. Jestliže instituce určuje horizonty likvidity spíše pro soubory pozic než pro jednotlivé pozice, musí být kritéria pro definování souborů pozic stanovena způsobem, který věrohodně odráží rozdíly likvidity. Horizonty likvidity musí být větší pro pozice, které jsou koncentrované, a odrážet tak delší období nutné k likvidaci takových pozic. Horizont likvidity pro rozsáhlou sekuritizační zajišťovací facilitu musí odrážet dobu nutnou k vybudování, prodeji a sekuritizaci aktiv nebo k zajištění podstatných rizikových faktorů za stresové situace na trhu.

5e. Do přístupu instituce k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu lze začlenit zajišťovací operace. Pozice lze započíst, pokud se dlouhé a krátké pozice týkají stejného finančního nástroje. Zajišťovací nebo diverzifikační vlivy spojené s dlouhými a krátkými pozicemi zahrnujícími různé nástroje nebo různé cenné papíry stejného dlužníka i s dlouhými a krátkými pozicemi u různých emitentů lze zohlednit pouze výslovným modelováním hrubých dlouhých a krátkých pozic v různých nástrojích. Instituce musí zohlednit dopad podstatných rizik, která by mohla vzniknout v intervalu mezi splatností zajištění a horizontem likvidity, i potenciál významných základních rizik v zajišťovacích strategiích podle produktu, úrovně v kapitálové struktuře, interního či externího ratingu, doby splatnosti, stáří a jiných rozdílů v nástrojích. Instituce zohledňuje zajištění, pouze pokud je lze zachovat i v době, kdy dlužník přistoupí k úvěru či jinému kroku.

U pozic v obchodním portfoliu zajištěných pomocí dynamických zajišťovacích strategií lze uznat opětovné vyvážení zajištění v rámci horizontu likvidity zajištěné pozice, za předpokladu, že se instituce i) rozhodne modelovat vyvažování zajištění konzistentně v celém příslušném souboru pozic obchodního portfolia, ii) prokáže, že zařazení výsledků vyvažování vede k lepšímu měření rizik, a iii) prokáže, že trhy nástrojů, které slouží jako zajištění, jsou dostatečně likvidní na to, aby toto vyvažování i ve stresových

obdobích umožnily. Veškerá zbytková rizika vyplývající z dynamických zajišťovacích strategií musí být zohledněna v kapitálovém požadavku.

5f. Přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu musí odrážet nelineární dopad opcí, strukturovaných úvěrových derivátů a ostatních pozic s podstatným nelineárním chováním ve vztahu k cenovým změnám. Instituce musí rovněž řádně zohlednit hodnotu rizika modelu spojeného s oceňováním a odhadováním cenových rizik spojených s takovými produkty.

5g. Přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu musí vycházet z objektivních údajů.

Validace

5h. V rámci nezávislého přezkumu svého systému měření rizik a validace svých interních modelů podle požadavků této přílohy musí instituce s ohledem na přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu zejména:

- i) ověřovat, zda je její modelovací přístup ke korelacím a cenovým změnám pro její portfolio vhodný, včetně volby a vah jejích faktorů systémového rizika,
- ii) provádět různé stresové testy včetně analýzy citlivosti a analýzy scénářů s cílem vyhodnotit kvalitativní a kvantitativní oprávněnost daného přístupu, zvláště pokud jde o zacházení s koncentracemi. Tyto testy nesmí být omezeny na škálu zaznamenaných historických událostí,
- iii) uplatňovat vhodnou kvantitativní validaci včetně příslušných srovnávacích standardů interního modelování.

Přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu musí být v souladu s metodikami interního řízení rizik instituce pro určování, měření a řízení obchodních rizik.

Dokumentace

5i. Instituce dokumentuje svůj přístup k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu tak, aby byly její korelační a jiné předpoklady pro modelování pro příslušné orgány transparentní.

Interní přístupy založené na různých parametrech

5j. Jestliže instituce používá k zachycování přírůstkových rizik selhání a přechodu přístup, který nesplňuje všechny požadavky tohoto bodu, ale je v souladu s interními metodikami dané instituce pro určování, měření a řízení rizik, musí být instituce schopna prokázat, že její přístup vede ke kapitálovému požadavku, který je neméně tak vysoký, jako by byl odvozen od přístupu plně splňujícího požadavky tohoto bodu. Příslušné orgány nejméně jednou ročně přezkoumají, zda je předcházející věta dodržována. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu sleduje celou škálu postupů v této oblasti a vypracovává pokyny, aby zajistil rovné podmínky.

Četnost výpočtů

- 5k. Instituce musí přístup k zachycování přírůstkových rizik vypočítávat alespoň jednou týdně.“;
- e) bod 7 se nahrazuje tímto:
„7. Pro účely bodu 10b písm. a) a b) se výsledky vlastního výpočtu instituce násobí koeficientem (m_+) v hodnotě nejméně 3.“;
- f) v bodě 8 se první odstavec nahrazuje tímto:
„Pro účely bodu 10b písm. a) a b) se násobící koeficient (m_+) zvyšuje přídatným faktorem v hodnotě mezi 0 a 1 podle tabulky 1, a to v závislosti na počtech překročení limitu prokázaných zpětným testováním instituce u hodnoty rizikového potenciálu podle bodu 10 za posledních 250 obchodních dnů. Příslušné orgány vyžadují, aby instituce konzistentně počítaly překročení zpětným testováním na základě hypotetických změn v hodnotě portfolia. Za překročení se považuje, pokud jednodenní změna v hodnotě portfolia překročí rizikový potenciál pro dotyčný den, vypočítaný pomocí interního modelu instituce. Za účelem určení přídatného faktoru se počet překročení vyhodnocuje alespoň čtvrtletně.“;
- g) bod 9 se zrušuje;
- h) bod 10 se mění takto:
- i) písmeno c) se nahrazuje tímto:
„c) desetidenní období držení;“;
- ii) písmeno e) se nahrazuje tímto:
„e) měsíční aktualizace datových souborů.“;
- i) vkládají se nové body 10a a 10b, které znějí:
„10a. Kromě toho každá instituce vypočítává „stresový rizikový potenciál“ na základě hodnoty aktuálního portfolia pro desetidenní jednostranný interval spolehlivosti 99 % se vstupy modelu rizikového potenciálu kalibrovanými podle historických údajů z období velkého finančního stresu významného pro portfolio podniku. Volba těchto historických údajů podléhá každoročně přezkumu a schvalování ze strany příslušných orgánů. Evropský výbor orgánů bankovního dohledu sleduje celou škálu postupů v této oblasti a vypracovává pokyny, aby zajistil sblížení. Instituce musí stresový rizikový potenciál vypočítávat alespoň jednou týdně.
- 10b. Každá instituce musí denně splnit kapitálový požadavek, který odpovídá součtu:
- a) vyšší z těchto hodnot: (1) rizikového potenciálu instituce z předchozího dne měřeného podle bodu 10 (VaR_{t-1}) a (2) průměru denních hodnot rizikového potenciálu podle bodu 10 v předcházejících 60 obchodních dnech (VaR_{avg}), který se vynásobí koeficientem (m_+);
- plus
- b) vyšší z těchto hodnot (1) poslední dostupné hodnoty stresového rizikového potenciálu instituce podle bodu 10a ($sVaR_{t-1}$); a (2)

průměru hodnot stresového rizikového potenciálu vypočteného způsobem a s četností podle bodu 10a v předcházejících 60 obchodních dnech ($sVaR_{avg}$), který se vynásobí koeficientem (m_+);

plus

c) součet jejích vážených pozic (bez ohledu na to, zda jsou dlouhé nebo krátké) vyplývajících z použití bodu 16a přílohy I;

plus

d) vyšší z hodnot: poslední hodnoty přírůstkového rizika selhání a přechodu instituce a průměru hodnot přírůstkového rizika selhání a přechodu za 12 týdnů podle bodu 5a.“;

j) v bodě 12 se první odstavec nahrazuje tímto:

„Interní model zachycuje v závislosti na úrovni činnosti instituce na příslušných trzích dostatečný počet rizikových faktorů. Je-li faktor rizika součástí modelu oceňování instituce, ale nikoli modelu měření rizika, musí být instituce schopna toto nezařazení do modelu odůvodnit ke spokojenosti příslušného orgánu. Kromě toho musí model měření rizika zachycovat nelineárnosti pro opce a jiné produkty i riziko korelace a základní riziko. Jsou-li pro faktory rizika používány odhady, musí pro skutečnou drženou pozici vykazovat spolehlivé záznamy minulého vývoje. Kromě toho pro jednotlivé druhy rizik platí následující:“.

4) V příloze VII se část B mění takto:

a) v bodě 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) zdokumentované zásady a postupy pro proces oceňování. To zahrnuje srozumitelně definované odpovědnosti za jednotlivé oblasti související se stanovením ocenění, zdroje informací o trhu a přezkoumávání jejich přiměřenosti, pokyny pro používání nezjistitelných vstupů odrážejících předpoklady instituce ohledně prvků, které by účastníci trhu použili při oceňování pozice, četnost nezávislého oceňování, načasování uzavíracích cen, postupy pro úpravy ocenění, ověřovací postupy uskutečňované ke konci měsíce a ad hoc;“;

b) bod 3 se nahrazuje tímto:

„3. Instituce musí své pozice oceňovat podle tržní hodnoty vždy, kdy je to možné. Oceňování podle tržní hodnoty je ocenění pozic uskutečňované s minimálně denní periodicitou pomocí uzavíracích cen, které jsou snadno k dispozici a které jsou získávány z nezávislých zdrojů. Příkladem jsou burzovní ceny, ceny z obrazovek, či kotace od několika renomovaných nezávislých brokerů.“;

c) bod 5 se nahrazuje tímto:

„5. Tam, kde není ocenění podle tržní hodnoty možné, musí instituce pro svoje pozice nebo portfolia používat konzervativní ocenění pomocí modelu, než uplatní kapitálové požadavky podle zásad pro obchodní portfolio. Ocenění pomocí modelu je definováno jako jakékoli ocenění, které musí být stanoveno prostřednictvím srovnávacího standardu, extrapolováno či jinak vypočítáno z tržního vstupu.“;

d) v bodě 6 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) vrcholové vedení si je vědomo, které prvky obchodního portfolia nebo jiných pozic oceňovaných tržní hodnotou podléhají ocenění pomocí modelu, a zná význam nejistoty, kterou tato skutečnost zakládá ve vykazování rizika nebo výsledků obchodování;“;

e) body 8 a 9 se nahrazují tímto:

„Úpravy ocenění

8. Instituce musí zavést a udržovat postupy pro zvažování tvorby úprav ocenění.

Obecné standardy

9. Příslušné orgány vyžadují, aby byly formálně brány v úvahu tyto úpravy ocenění: nepodchycená úvěrová rozpětí, náklady na uzavření pozice, operační rizika, předčasné ukončení, investiční náklady a náklady financování, budoucí administrativní náklady a tam, kde je to relevantní, riziko modelu.“;

f) body 11 až 15 se nahrazují tímto:

„11. Instituce musí zavést a udržovat postupy pro výpočet úpravy aktuálního ocenění méně likvidních pozic. Takové úpravy dle potřeby doplní jakékoli změny hodnoty pozice vyžadované pro účely finančního výkaznictví a jejich cílem je odrážet nelikvidnost pozice. Na základě těchto postupů instituce zváží několik faktorů při rozhodování, zda je pro méně likvidní pozice nezbytná úprava ocenění. Mezi tyto faktory patří čas, který by byl zapotřebí k zajištění pozice nebo rizik v rámci pozice, volatilita a průměr rozpětí nákup/prodej, dostupnost tržních kotací (počet a identita tvůrců trhu) a volatilita a průměrné obchodované objemy včetně objemů obchodovaných během stresových situací na trhu, tržní koncentrace, stárnutí pozic, stupeň, v němž se oceňování opírá o ocenění podle modelu, a dopad dalších rizik modelu.

12. Při použití ocenění třetí stranou nebo ocenění pomocí modelu instituce zvažují, zda použijí úpravu ocenění. Kromě toho instituce zvažují potřebu stanovení úprav pro méně likvidní pozice a průběžně přezkoumávají jejich trvající adekvátnost.

13. Pokud v běžném finančním roce dojde k výrazným ztrátám v důsledku úprav ocenění, odečtou se tyto ztráty od původního kapitálu instituce v souladu s čl. 57 písm. k) směrnice 2006/48/ES.

14. Ostatní zisky nebo ztráty plynoucí z úprav ocenění se promítnou do propočtu „čistého zisku z obchodního portfolia“ zmíněného v čl. 13 odst. 2 písm. b) a přičítají se k dodatkovému kapitálu způsobitelnému k pokrytí tržního rizika nebo se od něj v souladu s příslušnými ustanoveními odečítají.

15. Úpravy ocenění, které přesáhnou úpravy provedené podle účetního rámce, kterému instituce podléhá, se posuzují v souladu s bodem 13, pokud způsobí hmotné ztráty, jinak se posuzují podle bodu 14.“